

לפניהם והזיקה לו, החזקמו פיו ועיגנו, וידיו החזקמו ולא יכול לדבר. ובאותה למערת המ策עים של סרוניא אולימpdו אותו דבר של רפואה.

אמר לו רבי יהודה, ובאותו הבית האם ידעך מקדם לך אם נזוק בו איש אחר? אמר לו, ידעתי, שהרי מפה ימים נזוק בו איש אחר, והיו אומרים שהיה חולה, ומهم אמרים שרווח של הבית, ואחר כך נכנסו בו מפה אנשים ולא נזוקו. אמרו, זהו שאומרם החברים, אווי לאוותם שעוברים על דבריהם.

פתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כט) הוי בנה ביתו שלא צדק, שהרי בכל מקום שנמצא בו צדק, כל הרוחות וכל מזיקי העולם בורחים ממנה, ולא נמצאים לפניו. עם כל זה, מי שפקדים ונוטל המקום, אוחזו בו. אמר לו רבי חזקיה, אם כך, שקול שם

הקדוש ברוח הטמא? אמר לו, לא כך, אלא בשם הקדוש לא שורה במקום טמא, ומשים כך, אם בשם הקדוש נוטל המקום מקדם לך, כל הרוחות וכל מזיקי העולם לא יכולים להראות בו, כל שבען לקרב עמו. אם רווח טמאה קודם ונוטל את המקום - בשם הקדוש לא שורה בו, שהרי איןנו מקומות.

ובשורה יורד נגע צרעת, היה מטהר את המקום, ומוציא את רוח הטמאה ממקומו, ולאחר כך מנתצים את הבית, האבנים והעצים והכל, ובונה אותו במקומם, באצד הקדוש באצד, שמנופיר את השם הקדוש ומשירה עליו קדרה, עם כל זה בעפר אחר, וירחיק את הבית ממקומו, מהיסוד הראשון שני טפחים.

יומא חד עאל בריה לביתה לאחדרא מלין, עבר חד רוחא קמיה, ונזיך ליה, אעוקם פומיה ועינוי, וידוי את עוקמו, ולא יכול למלא. ואתינו לגביו מערפתא דסגירו דסרוניא דלמא לפונו לי מלאה דאסותא.

אמר ליה רבי יהודה, ובזהו (דף נ"א ע"ב) ביתה ידעת מן קדמת דנא, דאתנוק ביה בר נש אחרא. אמר ליה ידענא, דהא מפה יומין אתנוק ביה חד בר נש, והוא אמרי דמרעא הוה, ומניינו אמרי דרוחא דביתה, ולבר עליו ביה כמה בני נשא, ולא אתניזקו. אמרו, כיינו דameri חבריא, ווי לאינון דערבין על מליהו.

בתח רבי יהודה ואמר, (ירמיה כט) הוי בונה ביתו שלא צדק, דהא בכל אחר דاشתבח ביה צדק, כל רוחין וכל מזיקי עולם ערקי מגיה, ולא משפחתי קמיה. עם כל דא, מאן דאקדים ונטיל אחר, אחיד ביה. אמר ליה רבי חזקיה, אי הци שקיים שמא קדישא ברוח מסאבא. אמר ליה, לאו הци, אלא שמא קדישא לא שריא באתר מסאבא, ובגין כה, אי שמא קדישא נטיל אחר מקדמת דנא, כל רוחין וכל מזיקין דעלמא לא יכלין לאתחזה ביה, כל שבען לקרא בא בהדייה. אי רווח מסאבא קדים, בטיל אחר. שמא קדישא לא שריא ביה, דהא לאו אתריה.

יבד הוה נחית גע צרעת, הוה מדכי אתרא, ואפיק לרוח מסאבא מאתריה, ולבר מנטאי ביתה, אבגין ואעין וכלה, ובני לה במלקדים, בסטר קדישא באצד, דרכיר ליה לשמא קדישא, ולשרי עלייה קדרה, עם כל דא בעפרא אתרא, וירחיק ביתה מאתריה, מיסודה קדמאה תרי טפחים.